

„Капитанъ Маринъ Я. Мариновъ“

(родомъ отъ г. Руссе)

„Въ най-красна младина, при най-голѣма слава и велика заслуга, се отдѣля отъ земния животъ, като нанася неутѣшна скрѣбъ на родителите си, сродници и приятели. Покойния раненъ отъ неприятеля при Сливница, прѣдалъ Богу душа на 19-й того въ София!“

„Вѣчна му память!“

Въ брой 58, на сѫщия вѣстникъ (1886 г.) е написано слѣдующето, за посрѣщанието и по-греванието пристигналото тѣло на покойния, въ родния му градъ:

„На 26-й Декември зараньта, биде тѣржественно посрѣщнато тѣлото на героя Капитана Маринъ Я. Мариновъ, което по желанието на неговите родители, биде пренесено въ Русчукъ. Множество народъ, една дружина сълдати съ военната музика, ученици и ученички бѣха излѣзли отъ вѣнъ града, къмъ Търновскии путь да посрѣщнатъ отличния пѣлководецъ, който се рани при Сливница, като се бори срѣщу неприятеля. Тѣлото се посрѣщна и занесе въ черква, гдѣто слѣдъ единъ парастасъ и едно слово, което се исказа, се занесе съ сѫщото тѣржество до гробищата. Тамъ слѣдъ едно слово, се положи въ гроба. Въ-